

ת"פ (באר שבע) 51441-06-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' סאלמה אלוקילי - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 51441-06-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' סאלמה אלוקילי - בעצמו ואח'שלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 51441-06-23
מדינת ישראל - תביעות נגב
ע"י ב"כ עו"ד

נגד

1. סאלמה אלוקילי - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אבנר שמש
 2. זקרייה אבו סעיד - נדון
 3. מחמוד הזייל (עציר) - נדון
- בית משפט השלום בבאר-שבע
[18.12.2024]

לפני כבוד השופט ערן צברי

גזר דין - לנאשם 1

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בהסדר טיעון, באישום הראשון בעבירה של סיוע לפריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413 סיפא בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ובאישום השני בעבירות של קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין, גניבת רכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, החזקת כלי פריצה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, שימוש בכח למנוע מעצר לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, והסתייעות ברכב לביצוע פשע לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 07/06/2023, הנאשם, יחד עם הנאשמים האחרים ואחר נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה, קשרו ביניהם קשר לגנוב כלי רכב. במסגרת הקשר האמור הצטיידו הקושרים בכלי רכב ובציוד פריצה הכולל ציוד אלקטרוני שנועד להנעת כלי הרכב, כפפות, בד רעלה, מברגים, מוט ברזל ועוד. החלק הכללי מתאר את התארגנות נאשמים 1-2 ביום קודם למעשה הפריצה והגניבה, ואת הגעתם לעיר רחובות על מנת להוציא אל הפועל את תכניתם העבריינית.
3. בהתאם לעובדות האישום הראשון, במהלך הלילה סמוך לשעה 03:00 (08/06/2023), הגיע הנאשם 1 והאחר הנוסף, לרחוב בר-לב, ניגשו לרכב מסוג "טויוטה קורולה", האחר התפרץ לרכב בכך שניפץ את אחד מחלונות הרכב, זאת לאחר שהשניים יצאו מרכבם עם חלק מציוד הפריצה, כאשר הנאשם משגיח כל העת בצד הרכב.

4. בהתאם לאמור באישום השני, כעשר דקות לאחר האמור באישום הראשון, הגיעו נאשמים 1 ו- 3 יחד עם האחר הנוסף לרחוב הרצל, ניגשו לרכב "טויוטה קורולה" נוסף, פרצו והניעו אותו, נאשם 3 התיישב במושב הנהג ברכב הגנוב, נאשם 1 והאחר הנוסף חזרו לרכב השברולט עמו הגיעו, והנאשמים יחד עם האחר נסעו מהמקום כשהנאשם 2 מלווה אותם ברכב אחר עמו הגיע, ומוודא שציר תנועתם בטוח.
- כתב האישום מתאר את מהלך נסיעתם עד שהגיעו לכביש 6 סמוך למחלף קריית גת, אז נתקלו במחסום משטרה יזום. הנאשם 1 והאחר עצרו את רכבם, יצאו מתוכו ונמלטו בריצה לשטח הסמוך. שוטרים שהיו במקום דלקו אחריהם, השיגו את הנאשם 1 ועצרו אותו.
- עוד מתואר באישום זה כיצד נאשם 3 נמלט בנסיעה מהירה מהמקום תוך שהוא עולה על דוקרנים שהונחו, ממשיך בנסיעה כשגלגלי הרכב תקורים, עד אשר איבד שליטה. נאשם 3 יצא מהרכב ונעצר, כאשר במעמד המעצר התנגד לשוטרים והשתולל, עד אשר נאזק.
- נאשם 2 שהגיע למחסום פתח אף הוא בנסיעה מהירה מהמקום, עלה על מחסום הדוקרנים והמשיך בנסיעה כשגלגלי רכבו תקורים למשך מספר מטרים, עד שנעצר.
5. להשלמת התמונה אציין כי הצדדים הגיעו להסכמות עונשיות ביחס לנאשמים 2-3, כאשר על נאשם 2 נגזרו תשעה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪, פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה - בפועל ועל תנאי, והתחייבות להימנע מביצוע עבירות. על נאשם 3 נגזרו 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס בסך 10,000 ₪, פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה - בפועל ועל תנאי, והתחייבות להימנע מביצוע עבירות. בהתאם לגזר הדין, הנתונים שעמדו בפני בית המשפט לבחינת סבירות הסדר הטיעון הוא כי נאשם 2 בעל עבר פלילי בעבירות אלימות וסמים, וכן עבר תעבורתי, ונאשם 3 היה נעדר עבר פלילי.
- טיעוני הצדדים לעונש
6. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות מבחן, אשר סקר את קורות חייו עד כה, את היותו בן למשפחה מרובת ילדים, אביו נפטר לפני מספר שנים, סיים 12 שנות לימוד ועבד בעבודות שונות. עוד צוין כי התחתן לפני כשנה. ביחס לעבירות בהן הורשע, טען כי לא הכיר את הנאשמים האחרים וכי המעשים היו ספונטניים. כמו כן טען כי הדברים נעשו על רקע של ריב בינו לבין אימו, ישן מחוץ לבית, התחבר לגורמים שוליים, והשתתף במעשי הגניבה. להתרשמות שירות המבחן הנאשם הציג עמדה פאסיבית לפיו היה מובל, שלל דפוסים בעייתיים בהתנהגותו, וסירב להירתם לטיפול. שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון להישנות התנהגות עבריינית, וזאת נוכח העדר תובנה מצדו למצבו הבעייתי.
- נוכח כל האמור לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בעניינו, והמליץ על ענישה מוחשית והרתעתית בדמות מאסר בעבודות שירות.

7. המאשימה בטיעוניה סקרה את העובדות בהן הורשע הנאשם, את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם וביניהם הפגיעה בזכות הקניין, הכדאיות הכרוכה בביצוע עבירות אלה בהיותן מניבות ערך כלכלי רב לעבריינים, תחושת הפגישות של האזרחים שרכביהם נפרצו או נגנבו ועוד. ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, תואר הציוד הרב עמו הגיעו, דבר המלמד על ההכנה, כלי הרכב הנוספים שליוו את אירועי ההתפרצות והגניבה ועוד. המאשימה הפנתה לפסקי דין שונים המלמדים על הענישה הנוהגת בעבירות אלה, וביקשה לקבוע מתחם עונשי הנע בין 20 חודשי מאסר בפועל ל 40 חודשי מאסר, לצד עונשים נוספים.
- ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הפנו לעברו הפלילי של הנאשם הכולל הרשעה בעבירת איומים, ומאידך לנטילת האחריות מצדו והחיסכון בזמן השיפוט.
- המאשימה סברה כי בשל הצורך בהרתעת היחיד והרבים, יש להעמיד את עונשו של הנאשם שלא בחלקו התחתון של המתחם, ובהתייחסם לתסקיר צוין כי אין כל אינטרס שיקומי בעניינו.
8. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה עניפה, ממנה ניתן ללמוד לדבריו על מנעד רחב של עונשים שהושתו על נאשמים שגנבו מרכב וגנבו כלי רכב, וביקש ללמוד כי יש להתחשב בקביעת מתחם העונש בנסיבות המעשה והעושה. לתפיסתו יש לקבוע מתחם עונשי הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד ל 12 חודשי מאסר בפועל.
- ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנה לכך שמדובר בנאשם צעיר, וכי השמתו בבית הסוהר עשויה להביא לחשיפתו לגורמים עבריינים ולפגוע בו; הנאשם נטל אחריות, וכי אף בתסקיר שנערך נאמר כי המעשים נעשו על רקע של מצוקה כלכלית.
- בדיון בפני התרעם ב"כ הנאשם על טיעוני המאשימה, סמך ידו על ההסדר בעניינם של הנאשמים האחרים, וטען כי הוא לקח בחשבון מלכתחילה כי עונשו ימוקם בין העונש שיושת על הנאשמים 2 ו- 3. לדבריו, לחובת הנאשם 3 עבר פלילי אשר לא הונח בפני בית המשפט, ואשר כלל מאסר על תנאי בר הפעלה, אשר נסיבות שינוי הוראות החיקוק שינו את המצב בעניינו והוציאו אותו מכלל אפשרות הפעלתו.
9. בתשובה לטענות אלה, השיב ב"כ המאשימה כי יתכן שנפלה שגגה בעת הצגת ההסדר בעניינו של נאשם 3, והרישום הפלילי לא הוגש. יחד עם זאת מעיון שערך טען כי ממילא המאסר המותנה המתייחס לעבירת אלימות והפרעה לשוט, לא רלבנטי.
10. בהתאם להחלטת הוגשה תגובה כתובה על ידי באת כח המאשימה, בה נטען כי ההסדר גובש בשיתוף של כלל הסניגורים לאחר משא ומתן ארוך, וכי המאשימה פעלה בתום לב ושיקפה להגנה את השיקולים הרלבנטיים לעריכת ההסדר. כמו כן הוגש רישומו הפלילי של נאשם 3, אשר אתייחס אליו בהמשך.
- קביעת מתחם העונש ההולם

11. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש להשית על הנאשם עונש הולם, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו, מידת אשמו של הנאשם וסוג ומידת העונש שיוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
- האינטרסים המוגנים
12. רבות נאמר בפסיקה על עבירות הרכוש הקשורות ברכב. בקצרה ניתן לומר, כי אחד מהנכסים המשמעותיים אותם רוכש אדם במהלך חייו הינו כלי רכב. לעיתים מדובר ברכב שנועד להניע את האדם ומשפחתו במהלך היום יום, לעיתים לשם הנאה, ולעיתים מדובר בעורק משמעותי המאפשר עבודה ופרנסה. פגיעה מעין זו, שנגרמת כתוצאה מנזק או גניבה ממש של כלי הרכב, מייצרת מפח נפש כמו גם נטלים כלכליים מידיים על בעל הרכב ועל הציבור בכללותו.
13. הערכים בהם פגעו הנאשם ושותפיו, הינם פגיעה בזכות הקניין וההגנה על רכוש הציבור ובטחונו. ההשפעה של עבירות מעין אלה, ניכרות היטב בכיסם של אזרחי המדינה, אשר נפגעים דה-פקטו, מהעלאת פרמיות הביטוח והחצנת המשמעויות הכלכליות של מעשי הגניבה, על הציבור בכללותו.
14. לאור זאת, נקטה הפסיקה בנרטיב המבכר את הצורך בהעדפת האינטרס הציבורי בשמירה על הציבור ורכושו, תוך השתת עונשים מרתיעים שיהוו תזכורת לנאשמים כי יזכו לענישה מחמירה, שתדחה את נסיבותיהם האישיות מפני אלה המגנות על הציבור - "אכן, תופעת גניבת כלי הרכב בישראל רחבה, מטרידה, וגורמת נזקים משמעותיים לפרט ולציבור. גניבת כלי רכב לשם העברתם לשטחי הרש"פ מאופיינת בחומרה יתרה, שכן גניבה כזו כרוכה בדרך כלל בתכנון מוקדם ובמעורבות של מספר אנשים, והסיכוי למצוא את כלי הרכב הגנובים זעום. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה הינה של רצינות וחומרה וככלל הענישה כוללת מרכיב של מאסר בפועל לתקופה משמעותית, גם כשמדובר בנאשמים צעירים או נעדרי עבר פלילי. (ראה, מיני רבים, ע"פ 7163/13 כסוואני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (03.08.2014); רע"פ 7890/10 מליטאת נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (01.11.2010)), רע"פ 9269/17 ראמי אבו עישא נ' מדינת ישראל". (15.01.18))
- מתוך עפ"ג (מחוזי ב"ש) 32962-05-21 אחמד אלחמידי נ' מדינת ישראל (נבו) (14.7.2021)
15. זאת ועוד, לעבירות מעין אלה פוטנציאל הסלמה מידי, אשר הובע אף בעובדות כתב האישום שבפני, לפיו על מנת להשלים את מעשה הגניבה נכונים העבריינים לבצע מעשים המעמידים בסיכון את ציבור משתמשי הדרך אשר ניקרו בדרכם ואף את השוטרים אשר תפסו אותם בכך (ת"פ (שלום ת"א) 48191-01-23 מדינת ישראל נ' אופק שבת (נבו) (1.12.2024)).
- הענישה הנהוגת

16. בעפ"ג אלחמידי לעיל, הפחיתה ערכאת הערעור את עונשו של המערער, והעמידה אותו על 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, זאת מאחר שהיה מדובר בצעיר בן 19 נעדר עבר, אשר לא היה חלק מרכזי בתכנון שני מעשה גניבה, ותסקיר בעניינו הצביע על שיקולי שיקום משמעותיים. ערכאה קמא העמידה את מתחם העונש על 16 חודשי מאסר בפועל ועד 34 חודשי מאסר בפועל, סטה משיקולי שיקום והטיל עליו 10 חודשי מאסר בפועל.
17. בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 31602-02-19 ג'אהד אלגראבעה ואח' נ' מדינת ישראל, נדחה ערעור מערערים אשר הורשעו ונדונו בגין עבירה של סיוע להתפרצות וגניבת רכב, לעונשי מאסר של 13 ו 15 חודשי מאסר.
18. בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 66955-03-23 מוניר אבוכף נ' מדינת ישראל, נמחק ערעור הנאשם בהמלצת בית המשפט, לאחר שבכרכאה קמא נקבע מתחם עונשי שהתייחס לעבירה של גניבת רכב, זיוף סימני זיהוי ועוד כך שינוע בין 14-28 חודשי מאסר בפועל, ועונשו של הנאשם הועמד על 15 חודשי מאסר בפועל.
19. עפ"ג (מחוזי ב"ש) 28739-04-24 יונס אבו סבילה נ' מדינת ישראל (נבו 29.5.2024) אשר עסק בנאשמים שפירקו חלקים מרכב, נקבע מתחם עונשי הנע בין 10 - 24 חודשי מאסר בפועל, ועונשו של הנאשם, צעיר נעדר עבר, הועמד על 10 חודשי מאסר בפועל, תוך שערכאת הערעור קבעה כי - "מעשי העבירות של המערער בנסיבותיהם, כשלעצמם, מצדיקים עונש מאסר חמור יותר מזה שהוטל על המערער".
20. הפסיקה ברובה עקבית בקביעה כי עבירה של גניבת רכב בנסיבות "רגילות", מצדיקות קביעה של מתחם עונשי הנע בין 10 - 24 חודשי מאסר בפועל, משמע כי גם נאשם צעיר נעדר עבר פלילי, ישלח על דרך הכלל לריצוי מאסר בפועל, וזאת נוכח הפגיעה באינטרס הציבורי וההשלכה המיידית על הציבור בכללותו, כמו גם היות עבירה זו בבחינת "מכת מדינה" "לטעמי, צדקו הערכאות הקודמות כשאר סיווגו את העבירות שביצע המבקש כעבירות בעלות חומרה יתרה, הן בשל הסכנה הגלומה בהם לשלום הציבור והן בשל העובדה כי גניבת כלי רכב הפכה להיות "מכת מדינה". לפיכך, לא היה מקום לחריגה לקולה ממתחם הענישה משיקולי שיקום". (רע"פ 1123/18 אשרף דבארי נ' מדינת ישראל (נבו 14.3.2018)).
- נסיבות הקשורות בביצוע העבירה
21. בניגוד לדברי ב"כ הנאשם, האמור בכתב האישום - בחלק הכללי ואף באישומים עצמם, מלמד על הכנה דקדקנית שנגעה לכלי פריצה מכאניים ודיגיטליים, הגעה עם שני כלי רכב לליווי מעשי הגניבה, 4 אנשים בסך הכל, חלוקת תפקידים ברורה, קשר רציף בין הנאשמים 2 ו 3- בשלב המילוט וכיוצ"ב. חלקו של הנאשם לא היה "שולי" וזאת מאחר שהנאשם עצמו היה חלק בלתי נפרד מהקשר, הניע את הנאשם 2 לאסוף את הנאשם 3 על מנת לגנוב את שני רכבי הטויוטה מהעיר רחובות והנחה אותו להיפגש במחלף שורק.

22. הנזק שנגרם נוגע לפגיעה ברכב הקורולה הראשון אשר חלון הרכב נופץ, רכב הקורולה השני נגב, גלגלי הרכב נפגעו, והרכב נעצר רק לאחר שהנאשם 3 איבד שליטה עליו.
23. פוטנציאל הנזק לא מסתכם רק בגניבת הרכוש, אלא נוגע אף לסיכון שמעשי הגניבה בכללותם העמידו את השוטרים ומשתמשי דרך אחרים, בעצם רצונם של הנאשמים להימלט מהשוטרים ולמנוע את מעצרם.
24. האמור בתסקיר שירות המבחן לא מספק הסבר לפיו מדובר בעבירה על רקע של קושי כלכלי, בבחינת היותה "עבירת עוני", אלא מדובר בחבירה לחברה שולית והירתמות מלאה לביצוע עבירות שעיקרן רווח כלכלי מהיר וקל.
25. אמנם הנאשם "רק" סייע לביצוע מעשי ההתפרצות באישום הראשון, אך ברור שהוא חלק בלתי נפרד שנועד להשלמת המעשה, שכן יצא מהרכב יחד עם האחר, ושמר בזמן שהאחר פרץ את הרכב.
26. באישום השני, הנאשם הינו חלק בלתי נפרד ממערך הגניבה, נסע ברכב המלווה במערך התנועה יחד עם האחר הנוסף. לזכותו ניתן לזקוף את העובדה שלא פרץ את מחסום הדוקרנים אלא נעצר לפניו ונמלט בריצה.
27. על אף שמדובר בהרשעה בשני אישומים, אני סבור שיש לקבוע כי מדובר באירוע אחד, אשר משמעותו היא כי בליל האירוע יצאו הנאשמים והאחר הנוסף לסדרת מעשי פריצה וגניבה של כלי רכב, ובמסגרת אירוע זה נעשו המעשים שתוארו מעלה. על כן, אקבע מתחם עונשי אחד, המשקלל בתוכו את נסיבות ביצוע העבירה אשר תוארו בכתב האישום המתוקן.
28. לאחר שסקרתי מעלה את שיקולי קביעת המתחם, אני קובע כי מתחם העונש ביחס למעשים שיוחסו לנאשם נע בין 15 חודשי מאסר בפועל, ל 30 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס משמעותי, ורכיבי ענישה נוספים. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה
29. הנאשם צעיר יליד 1999, אשר לחובתו הרשעה בעבירת איומים משנת 2022.
30. לקחתי בחשבון האמור בתסקיר שירות המבחן, ביחס לנסיבות חייו של הנאשם, וכי על פני הדברים ניהל אורח חיים נורמטיבי טרם מעצרו בתיק זה. עוד לטובת הנאשם אני זוקף את נטילת האחריות, הודאתו בביצוע העבירות והחיסכון בזמן השיפוטי.
31. ברור כי השתת עונש מאסר בפועל עשויה לפגוע בנאשם, אך עניינו לא שונה באופן מהותי מאחרים שנשלחו לריצוי מאסר בפועל.

32. לא מצאתי כל נימוק לסטות לקולא ממתחם העונש משיקולי שיקום.
שיקולי הרתעת היחיד והרבים
33. כפי שציינתי לעיל, בהיות מעשי גניבת רכב בבחינת מכת מדינה, ונוכח האמור בפסיקה עניפה, יש ערך משמעותי בהרתעת הנאשם והרתעת הרבים, גם על רקע הקשר הישיר בנזק הכלכלי לבעל הרכב, הקשר העקיף בהשלכות המעשה על הציבור בכללותו ביחס להתייקרות פרמיות הביטוח, והעובדה כי מרבית אירועי הגניבה כלל לא נמנעים, כך שיוצא שישנה "כדאיות" בביצוע עבירות מעין אלה.
34. על כן, הטלת עונשים חמורים, הינה חלק מהמאמץ של הפיכת עבירה זו ללא כדאית ומכח זאת להוות נדבך נוסף במניעת עבירות עתידיות.
- אחידות הענישה והשלכת עונשם של הנאשמים האחרים על הנאשם 1
35. ביחס לטענת ב"כ הנאשם לפיה עתירת המדינה אינה הגונה, וכי ניטעה בנאשם ציפייה כי יושת עליו עונש נמוך מזה של נאשם 3, מאחר שלזה האחרון מיוחסת אף עבירה של נהיגה בפזיזות ורשלנות, אני מוצא כי טענה זו הינה בבחינת לא רלבנטית עבורי לשם גזירת הדין.
36. עיקרון השוויון בענישה, ודאי בין נאשמים שותפים לאותם מעשים - כולם או חלקם, הוכר בפסיקה, ויש לקחתו בחשבון. בע"פ 1462/23 מחמד סאלחי נ' מדינת ישראל (נבו 3.7.2024) נקבע כי - "אכן, עקרון אחידות הענישה הוא עקרון יסודי בשיטתנו, שאחד מביטוייו הוא החובה לה בטיח יחס הולם בין עונשיהם של מעורבים שונים באותה פרשה, כך שמדרג הענישה ישקף את חלקו היחסי של כל אחד מהמעורבים במעשים ... ואולם, בעבר נפסק לא פעם כי עקרון אחידות הענישה מחייב לעיתים הבחנה בין נאשמים שונים באותה פרשה, והוא אינו כלל "מתמטי" שמחייב גזירת עונש שווה לנאשמים שהורשעו במסגרת אותה פרשה...".
37. ראשית אציין את המובן מאליו. בית המשפט לא היה חלק מהמשא ומתן שבין הצדדים, ועל פניו הוגש כתב אישום מתוקן אחד, הטיעונים לעונש והצגת ההסדר הייתה במעמד כלל הנאשמים, וחזקה על כל אחד מהסניגורים שדאג כמיטב יכולתו לנאשם אותו ייצג.
38. זאת ועוד, חזקה על התביעה שנהגה בהגינות ובתום לב ביחס לנאשמים, ועל פני הדברים אין כל סיבה לחשוב אחרת.
39. לכל אלה יש להוסיף כי אכן לנאשם 3 מיוחסת עבירה של פזיזות ורשלנות, והוא שנהג ברכב שאיבד שליטה ואף פרץ את החסימה, אך אין בכתב האישום תיאורים המעמידים מעשיו בגוונים מחמירים מעבר לאמור מעלה. נאשם 1 לעומתו נטל חלק משמעותי יותר בשלב התכנון, והורשע באישום נוסף בעבירה של סיוע להתפרצות לרכב לשם גניבה.

40. כאמור, אין זה עניין מתמטי הנטוע בנוסחה מדויקת. נאשם 3 "קנה" סיכון, הסכים להסדר טיעון שכלל תקופת מאסר לא מבוטלת, כאשר בפני בית המשפט הוצגה תמונה לפיה היה נעדר עבר. קשה לגזור גזירה שווה או ללמוד דבר למתחמי הענישה במסגרת קביעתה במתווה סדור, מהסדר טיעון הכולל ענישה סגורה.
41. בהתאם להחלטתי קיבלתי את רישומו הפלילי של הנאשם 3, ממנו עולה כי במעמד גזירת הדין היה לחובתו רישום פלילי, שכלל ארבע הרשעות קודמות בעבירות אלימות חמורה, עבירות רכוש, תקיפת שוטר, ופגיעה באתרי עתיקות. נאשם זה ריצה תקופת מאסר קצרה של שלושה חודשים בעבודות שירות, ואכן לחובתו עמד מאסר על תנאי בן שישה חודשים שלא יעבור כל עבירת אלימות לרבות איומים או עבירה של הפרעה לשוטר (ת"פ 40972-11-18 (שלום באר שבע) גזר דין מתאריך 22/03/2023).
42. ניתן להתפלפל האם מדובר במאסר על תנאי בר הפעלה שכן על פני הדברים עובדות כתב האישום מאפשרות הפעלתו בהיות מעשה התנגדותו למעצר, וכן פריצת המחסום וברירתו, עולים כדי עבירה של הפרעה לשוטר, וכן כי פריצת המחסום והתנגדותו למעצר מהווים עבירות אלימות.
43. בהתאם להוראת סעיף 187 (א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982, בשלב הטיעונים לעונש מקום בו קיים לחובת נאשם רישום פלילי - "...יביא התובע לענין העונש ראיות בדבר הרשעותיו הקודמות של הנאשם, ובדבר החלטות בית המשפט ובית דין לענין ביצוע עבירה על ידו, אף בלא הרשעה, ורשאי הוא גם להביא ראיות אחרות לענין זה". עניין זה לא נעשה על ידי התביעה, ובהתאם לטיעוני בא כוחה הדבר נעשה ככל הנראה בשל טעות ולא במזיד. הסיבה לכך שאין שיקול דעת לתובע בעניין זה, היא בין היתר החובה לפרוס בפני בית המשפט תמונה רחבה ככל הניתן בבואו לסקול את גזירת הדין וזאת אף מדובר בהסדר טיעון, שכן לעניין זה השלכה אפשרית ישירה בדבר סבירות ההסדר.
44. מכל מקום, עניינו של הנאשם בפני שונה בפן מסוים לחומרה מבחינת העבירות בהן הורשע, תפקידו בקשר עצמו, וכיוצ"ב. זאת ועוד, גזר דינו של נאשם 3 לא נבחן תחת קביעת מתחם ענישה אלא יותר בפריזמה של סבירות ההסדר.
45. ואחרון - קביעתי ביחס למתחם הענישה ביחס לנאשם 1, נותן מענה מספק ביחס למיקום עונשו של הנאשם 1 ביחס לנאשמים 2 ו- 3, ואכן ממקם אותו ביניהם, הן מבחינת חומרת העבירות שביצעו, והן מבחינת מיקום עונשו כפי שגם יפורט מטה.
- קביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם
46. לאחר שסקרתי את כל האמור מעלה, ומצאתי כי אין כל נימוק לסטות לקולא בעניינו של הנאשם מטעמי שיקום, וכי יש לבכר שיקולי הרתעת היחיד והרבים; ולאחר שלקחתי בחשבון נימוקים לקולא הנטועים בגילו הצעיר, עברו שאינו מכביד, ואת האמור בתסקיר שירות המבחן, ימוקם עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם אך לא בתחתיתו.

47. הציבור זכאי להגנה על רכוש. מעשיו של הנאשם ושותפיו משפיעים על סביבת החיים ומעמידים בפניו סכנה לא הכרחית. הרתעת נאשמים, הינה נדבך חשוב בתחום זה של עבירות, וחובה על בית המשפט לעשות בו שימוש במסגרת קביעת העונש במתחם שנקבע.

48. לאור כל האמור אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים :

א. 16 חודשי מאסר בפועל ניכוי ימי מעצרו בתיק זה, בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור על עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור על עבירה של החזקת כלי פריצה, וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והתנגדות למעצר.

ד. קנס בסך 10,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 01/03/2025. תשומת לב הנאשם, כי אי עמידה בתשלום תביא להעמדת הסכום כולו לפירעון.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *****-***
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).
- ה. פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, וזאת למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר. הנאשם יפקיד רישיונו במזכירות בית המשפט בתוך 14 ימים. תקופת הפסילה תימנה רק לאחר ההפקדה.
- ו. פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה על תנאי למשך 12 חודשים, למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור על עבירת רכוש בכלי רכב.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ז כסלו תשפ"ה, 18 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.